

KOHTUJURISTI ETTEPANENEK

PHILIPPE LÉGER

esitatud 23. märtsil 2006¹

1. Käesoleva kohtuasja ese on D. Meca-Medina ja I. Majcen² esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 30. septembri 2004. aasta otsuse Meca-Medina ja Majcen vs. komisjon³ peale, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata nende hagi, millega paluti tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. augusti 2002. aasta otsus,⁴ millega jäeti rahuldamata hagejate poolt määruse nr 17 artikli 3 alusel⁵ Rahvusvahelise Olümpiakomitee⁶ peale esitatud kaebus.

tavuse ühenduse konkurentsieeskirjadele (EÜ artiklid 81 ja 82) ja teenuste osutamise vabadusele (EÜ artikkel 49).

I. Vaidluse taust⁸

2. Oma kaebuses on hagejad vaidlustanud ROK-i vastuvõetud ja Rahvusvahelise Ujumisföderatsiooni⁷ poolt rakendatud teatud reeglite ja dopingukontrolli toimingute vas-

3. Positiivse nandrolooni dopingukontrolli tulemusena⁹ määrati hagejatele FINA Doping Panel'i (dopingukomitee) 8. augusti 1999. aasta otsusega nelja-aastane võistluskeeld. Spordi vahekohus, kuhu hagejad esitasid selle otsuse peale kaebuse, kinnitas 29. veebruaril 2000. aastal seda keeldu; pärast seda vaatas ta selle uuesti läbi ja lühendas siis 23. mai 2001. aasta vahekohtu otsusega võistluskeelu kahele aastale.

1 — Algkeel: prantsuse.

2 — Edaspidi „hagejad“.

3 — T-313/02, EKL lk II-3291, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“.

4 — Asi COMP/38158: Meca-Medina ja Majcen vs. ROK, edaspidi „vaidlusalune otsus“, kättesaadav veebilehel: <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38158/fr.pdf>.

5 — Nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määrus nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite [81] ja [82] rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204, ELT eriväljaanne 08/01, lk 11).

6 — Edaspidi „ROK“.

7 — Edaspidi „FINA“.

8 — Vaidluse tausta kohta täpsemate andmete saamiseks viitan Esimese Astme Kohtu tehtud kirjeldusele vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–34.

9 — Nandroloon on olümpialiikumise dopinguvastase koodeksiga keelatud anaboolne aine.

4. 30. mai 2001. aasta kirjaga esitasid hagejad määruse nr 17 artikli 3 alusel komisjonile kaebuse, leides, et rikutud on EÜ artiklit 81 ja/või artiklit 82. Nad väitsid eelkõige, et lubatud piirmäära — kaks nanogrammi milliliitri uriini kohta (edaspidi „vaidlusalused reeglid”) — kehtestamine kujutab endast ROK-i ja tema poolt akrediteeritud 27 laboratooriumi kooskõlastatud tegevust. Hagejate sõnul tugevdab selle tegevuse konkurentsi kahjustavat mõju muu hulgas ka see, et spordialaste vaidluste lahendamise vahekohtuinstantsid ei ole ROK-ist sõltumatud.

5. Vaidlusaluse otsusega jättis komisjon hagejate kaebuse rahuldamata, leides, et vaidlusalustele reeglitele ei laiene EÜ artiklites 81 ja 82 sätestatud keeld.¹⁰

II. Hagi Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

6. Hagejad esitasid vaidlusaluse otsuse tühistamiseks EÜ artikli 230 neljanda lõigu põhjal

hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 11. oktoobril 2002.

7. Oma hagi põhjenduseks esitasid hagejad kolm väidet, mis põhinesid komisjoni ilmsel hindamisvigadel: esiteks seoses ROK-i kvalifitseerimisega, teiseks seoses vaidlusaluste reeglite uurimisega kohtuasjas Wouters jt¹¹ Euroopa Kohtu poolt välja töötatud kriteeriumide alusel ja kolmandaks seoses EÜ artikli 49 kohaldamisega.

8. Esimese Astme Kohus jättis hagi rahuldamata, tuvastades, et nimetatud kolm väidet olid asjakohatud, ning jättis hagejate kohtukulud nende endi kanda ja mõistis komisjoni kohtukulud välja hagejatelt.

III. Menetlus Euroopa Kohtus ja apellatsioonkaebuse nõuded

9. Hagiavaldusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 22. detsembril 2004, esitasid hagejad käesoleva apellatsioonkaebuse.

¹⁰ — Punktid 72 ja 73.

¹¹ — 19. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-309/99 (EKL 2002, lk I-1577).

10. Hagejad paluvad tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja mõista mõlema kohtuastme kulud välja komisjonilt. Lisaks paluvad nad Euroopa Kohtul rahuldada nõuded, mille nad esitasid Esimese Astme Kohtus.

11. Komisjon, st kostja palub esimese võimalusena jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja teise võimalusena jätta rahuldamata vaidlusaluse otsuse peale esitatud tühistamishagi. Lisaks palub komisjon mõista mõlema kohtuastme kulud välja hagejatelt.

12. Soome Vabariik, esimeses kohtuastmes menetlusse astuja palub jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

14. Esiteks heidavad nad Esimese Astme Kohtule ette, et ta tõlgendas ekslikult Euroopa Kohtu otsustest Walrave ja Koch¹², Bosman¹³ ning Deliège¹⁴ tulenevat kohtupraktikat, mis käsitleb EÜ artiklite 39 ja 49 kohaldamist spordireeglite suhtes. Teiseks vaidlustavad nad Esimese Astme Kohtu hinnangu, mille kohaselt dopinguvastane reegel kujutab endast puhtalt spordireeglit, mis jääb seetõttu asutamislepingu kohaldamisalast väljapoole. Kolmandaks leiavad hagejad, et Esimese Astme Kohus eksis, kui ta leidis, et kõnealune reegel ei ole seotud majanduslike kaalutlustega ega kuulu EÜ artiklite 49, 81 ja 82 kohaldamisalasse. Neljandaks heidavad nad Esimese Astme Kohtule ette seda, et viimane leidis, et vaidlusaluste reeglite uurimine, mille komisjon teostas eespool viidatud kohtuotsuses Wouters jt väljatöötatud analüüsimeetodi põhjal, ei olnud vajalik.

A. Esimene väide

IV. Apellatsioonkaebus

13. Vaatamata täpsetele viidetele vaidlustatud kohtuotsusele, on apellatsioonkaebus erakordselt segane. Selle lugemisel saan aru, et ilmselt esitavad hagejad neli väidet.

15. Esimeses väites¹⁵ kritiseerivad hagejad tõlgendust, mis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 40 ja 41

12 — 12. detsembri 1974. aasta otsus kohtuasjas 36/74 (EKL 1974, lk 1405).

13 — 15. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-415/93 (EKL 1995, lk I-4921).

14 — 11. aprilli 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-51/96 ja C-191/97 (EKL 2000, lk I-2549).

15 — Apellatsioonkaebus, punktid 21–32.

andis eespool viidatud kohtuotsustest Walrave ja Koch, Bosman ning Deliège tulenevale Euroopa Kohtu praktikale, mis käsitleb EÜ artiklite 39 ja 49 kohaldamist spordireeglite suhtes.

16. Hagejad vaidlustavad kõigepealt Esimese Astme Kohtu hinnangu, mille kohaselt ei puuduta EÜ artiklitega 39 ja 49 kehtestatud keelud puhtalt spordireegleid, mis oma iseloomult ei ole seotud majanduslike kaalutlustega. Hagejate arvates ei ole Euroopa Kohus eespool nimetatud kohtuotsuses Walrave ja Koch kunagi väljendanud sellist üldist välistamist. Vastupidi, Euroopa Kohus piiritleb selle erandi spordimeeskondade koosseisu ja koostamisega. Hagejad väidavad seejärel, et puhtalt spordireegliteks võib pidada vaid neid reegleid, mis on seotud spordivõistluste erilise iseloomu ja kontekstiga ning seega lahutamatult seotud spordivõistluste korraldamise ja nõuetekohase toimimisega.

17. Sarnaselt komisjoni ja Soomega arvan, et Esimese Astme Kohus kohaldas Euroopa Kohtu praktikat õigesti.¹⁶

18. Euroopa Kohus on korduvalt leidnud, et võttes arvesse ühenduse eesmärke, regulee-

rib ühenduse õigus spordiga tegelemist vaid niivõrd, kuivõrd see kujutab endast majandustegevust EÜ artikli 2 mõttes. Seega kui sportlik tegevus kujutab endast tasustatud tööd või tasulise teenuse osutamist (nii on see näiteks elukutseliste ja poolelukutseliste jalgpallurite tegevuse puhul), kuulub see EÜ artiklite 39-42 või EÜ artiklite 49-55 kohaldamisalasse.¹⁷

19. Seevastu on Euroopa Kohus korduvalt möönnud nimetatud sätete kohaldamisala kitsendamist juhul, kui asjassepuutuvaid spordireegleid õigustavad „[spordi]võistluste eripära ja kontekstiga seonduvad mittemajanduslikud põhjused, mis puudutavad [...] ainult sporti kui sellist”¹⁸. Leian, et kõnealustes kohtuasjades tõi Euroopa Kohus välja üldise ulatusega erandi, mis ei piirdu spordimeeskondade koosseisu ja koostamisega, nagu väidavad hagejad.

20. Neil asjaoludel arvan, et Esimese Astme Kohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 40 ja 41 õigesti, et EÜ artiklites 39 ja 49 sisalduvad keelud kohalduvad

17 — Vt eelkõige eespool viidatud kohtuasjad Walrave ja Koch (punktid 4 ja 5) ja Bosman (punkt 73) ning 14. juuli 1976. aasta otsus kohtuasjas 13/76: Donà (EKL 1976, lk 1333, punktid 12 ja 13).

18 — Vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsused Donà (punktid 14 ja 15) ja Bosman (punktid 76 ja 127) ning 13. aprilli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-176/96: Lehtonen ja Castors Braine (EKL 2000, lk I-2681, punkt 34).

16 — Vt komisjoni vastus apellatsioonkaebusele (punktid 16–28) ja Soome Vabariigi seisukohad (punkt 8).

reeglite suhtes, mis puudutavad sportliku tegevuse majanduslikku külge, kuid „ei laiene [...] puhtalt spordieeskirjadele, st ainult spordiküsimusi käsitlevatele eeskirjadele, mis ei ole seotud majandustegevusega”¹⁹.

kohtuotsuse punktides 44 ja 47, et dopinguvastastel reeglitel ei ole mitte mingisugust majanduslikku eesmärki. Seevastu möönis ta selle otsuse punktis 57, et nende reeglite vastuvõtmise ajal võis ROK soovida säilitada olümpiamängude majanduslikku potentsiaali. Lisaks tegi Esimese Astme Kohus nimetatud kohtuotsuse punktis 45 hagejate sõnul kunstlikult vahet spordi majandusliku ja mittemajandusliku mõõtmel vahel.

21. Sellest tulenevalt järeldan, et esimene väide on põhjendamata ja tuleb seega tagasi lükata.

B. Teine väide

22. Oma teise väitega vaidlustavad hagejad Esimese Astme Kohtu arutluskäigu, mille kohaselt ei ole dopinguvastane reegel oma iseloomult majandustegevusega seotud reegel ja ei kuulu seetõttu asutamislepingu kohaldamisalasse. Hagejad esitavad selle väite toetuseks kaks argumenti.

24. Teiseks eksis Esimese Astme Kohus sellega, et tugines eespool viidatud kohtuotsustest Walrave ja Koch, Donà ning Deliège tulenevale Euroopa Kohtu praktikale sedamaks, et dopinguvastane reegel ei kuulu EÜ artiklite 49, 81 ja 82 kohaldamisalasse. Hagejad leiavad, et dopinguvastased reeglid erinevad reeglitest, mis käsitlevad jalgpalli rahvusmeeskondade koosseisu (eespool viidatud kohtuotsused Walrave ja Koch ning Donà) ja sportlaste valimist kõrgetasemelistele võistlustele (eespool viidatud kohtuotsus Deliège).

23. Esiteks tugineb Esimese Astme Kohtu arutluskäik hagejate sõnul vastuolulistel põhjendustel või on puudulikult põhjendatud. Esimese Astme Kohus kinnitas vaidlustatud

25. Leian samuti nagu komisjon ja Soome, et ka see väide tuleb tagasi lükata.²⁰

19 — Vaidlustatud kohtuotsus, punkt 41, esimene lause.

20 — Vt komisjoni vastus apellatsioonkaebusele (punktid 29–41) ja Soome Vabariigi seisukohad (punkt 11–13).

26. Mis puutub hagejate argumenti, et Esimese Astme Kohtu arutluskäigus oli vaidlustatud kohtuotsuse punktide 44 ja 47 vahel vastuolu, siis leian, et see on põhjendamata.

27. Olles märkinud punktis 44, et „kõrgetasemeline sport on suurel määral muutunud majandustegevuseks”, rõhutas Esimese Astme Kohus, et dopinguvastase võitluse eesmärk on eelkõige spordi eetiliste väärtuste ja sportlase tervise säilitamine. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 tehtud viitest ROK-i võimalikele majanduslikku laadi eesmärkidele ei piisa minu arvates selleks, et tõendada vasturääkivust Esimese Astme Kohtu arutluskäigus.

28. Arvestades kõrgetasemelist sporti ümbritsevaid kaubanduslikke ja rahalisi küsimusi, leian, et puhtalt spordireeglid, nagu dopinguvastased reeglid, ei saa olla majanduslikest huvidest täiesti vabad. Siiski on see huvi minu arvates täiesti kõrvaline ega kaota dopinguvastaste reeglite puhtalt spordialast iseloomu. Nagu komisjon õigesti märkis, eelistab hagejate väide sporditegevuse jagamatu iseloomu katte all tegelikult kõrvalist külge — majanduslikku mõõdet —, et tagada

asutamislepingu reeglite täielik kohaldatavus elukutselise või poolelukultselise sporditegevuse suhtes.²¹

29. Mis puutub hagejate argumenti, et Esimese Astme Kohus ei saanud arvessevõetavalt tugineda eespool viidatud kohtuotsustele Walrave ja Koch, Donà ning Deliège, siis leian, et see on samuti põhjendamata. Tundub, et hagejad tõlgendavad neid kohtuotsuseid eriti kitsendavalt, sest Euroopa Kohus jättis minu arvates puhtalt spordireeglid nendes asjades EÜ artiklite 39 ja 49 kohaldamisalast üldsõnaliselt välja. Hagejad üritavad sel viisil teha kunstlikult vahet nendes kohtuasjades uuritud reeglite ja vaidlusaluste reeglite vahel.

30. Teen seega Euroopa Kohtule ettepaneku teine väide põhjendamatusena tagasi lükata.

C. Kolmas väide

31. Kolmanda väite raames²² väidavad hagejad sisuliselt, et Esimese Astme Kohus eksis,

²¹ — Kostja vastus, punkt 35.

²² — Apellatsioonkaebus, punktid 40–53.

kui ta järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48, et vaidlusalused reeglid ei ole seotud majanduslike kaalutlustega ning ei kuulu seega EÜ artiklite 49, 81 ja 82 kohaldamisalas.

ebatäpselt, leides vaidlustatud kohtuotsuse punkti 55 teises lauses, et vaidlusalused reeglid on dopinguvastased, samas kui hagejate sõnul võib nende reeglitega kehtestatud määr tekkida samuti füüsilise pingutuse ja/või dopinguainetes hulka mittekuuluvate toodete, näiteks kastreerimata kuldi liha söömisel.

32. Saan aru, et hagejad esitavad selle väite toetuseks kaks argumenti.

35. Arvan nagu komisjon, et see väide tuleb tagasi lükata.²⁴

33. Kõigepealt vaidlustavad nad Esimese Astme Kohtu hinnangu vaidlustatud kohtuotsuse punktides 49 ja 55, mille kohaselt isegi kui eeldada, et reeglite liiga kaugeleulatuv iseloom on tõendatud, ei minetaks need oma puhtalt spordialast iseloomu. Hagejate sõnul tugineb see hinnang mitte ainult vasturääkivatel ja puudulikel põhjendustel, vaid on ka vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, mis on välja kujundatud eespool viidatud otsustes *Deliège* ja *Wouters* jt.²³

36. Piisab sellest, kui märkida, et hagejad vaidlustavad tegelikult vaidlusaluste reeglitega kehtestatud lubatud piirmäära — kaks nanogrammi milliliitri uriini kohta — ja soovivad, et Euroopa Kohus vaataks uuesti läbi Esimese Astme Kohtus tehtud faktide hindamise.

34. Hagejad väidavad seejärel, et Esimese Astme Kohus tuvastas faktilisi asjaolusid

37. EÜ artikli 225 lõikest 1 ja Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 58 tuleneb aga, et apellatsioonkaebuse aluseks võivad olla üksnes õiguslikud alused, mis puudutavad rikkumisi õigusküsimustes, kuid mitte faktide hindamine. Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb seega, et Euroopa Kohus ei ole pädev apellatsioonkaebuse menetlemise raames otsustama asjaolude ja tõendite hindamise üle Esimese Astme Kohtus, välja arvatud juhul, kui see instants on tõendeid ilmselgelt moonutanud.²⁵

23 — Hagejad osutavad eelkõige eespool viidatud kohtuotsuse *Deliège* punktile 69 ja eespool viidatud kohtuotsuse *Wouters* jt punktidele 97–109 ja 123.

24 — Kostja vastus, punktid 42–56.

25 — Vt selle kohta eelkõige 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-470/00 P: parlament vs. Ripa di Meana jt (EKL 2004, lk I-4167, punkt 40, ja viidatud kohtupraktika).

38. Peale selle leian, et Esimese Astme Kohtu otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse üle otsustamisel ei ole Euroopa Kohus pädev otsustama, kas reeglid, mille ROK dopinguvastase võitluse raames on vastu võtnud, on teaduslikult põhjendatud või mitte.

39. Kuna hagejad asjaolude moonutamist ei tõendatud ega tegelikult seda isegi ei väitnud, teen nendel tingimustel Euroopa Kohtule ettepaneku kuulutada see väide selgelt vastu võetamatuks ja see tagasi lükata.

D. Neljas väide

40. Neljanda väite raames²⁶ vaidlustavad hagejad vaidlustatud kohtuotsuse punktid 61, 62 ja 64, milles Esimese Astme Kohus leidis, et vaidlusaluste reeglite uurimine komisjoni poolt vastavalt eespool viidatud kohtuotsuses Wouters jt väljatöötatud analüüsimeetodile ei olnud vajalik.

41. Selle väite põhjenduseks esitavad hagejad kolm etteheidet, mis põhinevad esiteks

eespool viidatud kohtuotsuses Wouters jt väljatöötatud analüüsimeetodi kohaldamise asjakohasuse ekslikul hindamisel, teiseks vaidlusaluse otsuse moonutamisel ja kolmandaks kaitseõiguse rikkumisel.

1. Euroopa Kohtu poolt otsuses Wouters jt väljatöötatud analüüsimeetodi kohaldamise asjakohasuse ekslik hindamine Esimese Astme Kohtus

42. Hagejad heidavad Esimese Astme Kohtule sisuliselt ette seda, et viimane leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65 ja 66, et käesolev asi erineb kohtuasjast, milles tehti eespool viidatud kohtuotsus Wouters jt, sest vaidlusalused reeglid käsitlesid käitumist — dopingu kasutamist —, mida ei saa võrdsustada turukäitumisega, ning neid kohaldatakse tegevusele, spordi harrastamisele, millel ei ole oma loomu poolest mingit seost majanduslike kaalutlustega. Hagejate sõnul saab aga kriteeriume, mille Euroopa Kohus eelnimetatud kohtuotsuses on välja töötanud, väga hästi kohaldada käesolevale kohtuasjale.

43. Leian, et see etteheide ei ole põhjendatud.

44. Piisab sellest, kui meenutada, et eespool viidatud kohtuasjas Wouters jt vaidlustatud õigusnormid käsitlesid turukäitumist —

²⁶ — Apellatsioonkaebus, punktid 54–64.

advokaatide ning audiitorite võrgustiku moodustamist — ning neid kohaldatai oma loomu poolest majanduslikule tegevusele, antud juhul advokaadi tegevusele. Kuna vaidlusalused reeglid on oma olemuselt puhtalt spordireeglid, mis ei ole seotud majanduslike kaalutlustega, siis leian, et Esimese Astme Kohus tuvastas põhjendatult, et nende reeglite uurimine kohtuotsuses Wouters jt väljatöötatud kriteeriumide põhjal ei olnud vajalik.

sioonkaebuse raames.²⁷ Vaidlustatud õigusakti moonutamisel põhineva väitega tahtakse tuvastada, et Esimese Astme Kohus muutis vaidlustatud õigusakti tähendust, sisu või ulatust. Moonutamine võib nii tuleneda õigusakti sisu muutmisest,²⁸ selle põhiaspektide arvesse võtmata jätmisest²⁹ või selle kontekstiga arvestamata jätmisest³⁰.

2. Vaidlusaluse otsuse moonutamine Esimese Astme Kohtu poolt

47. Kuna kõnealune etteheide põhineb vaidlusaluse otsuse moonutamisel, on see Euroopa Kohtu praktika kohaldamisel vastuvõetav.

45. Hagejad heidavad Esimese Astme Kohule ette seda, et viimane otsustas, et komisjon viis vaidlusaluste reeglite uurimise konkurentsieeskirjade alusel läbi üksnes „teise võimalusena” või „täiendavalt”. Sellega moonutas Esimese Astme Kohus komisjoni otsust.

48. Siiski arvan, et see etteheide ei ole põhjendatud.

46. Tuleb meenutada, et kui Esimese Astme Kohus on ainsana pädev hindama talle esitatud asjaolusid, on nende asjaolude moonutamine või vaidlustatud õigusakti moonutamine küsimus, mis võib seega alluda Euroopa Kohtu kontrollile apellat-

49. Tuleb meenutada, et niisugune moonutamine peab olema toimiku materjalidest tulenevalt ilmne, ilma et oleks vaja fakte ja

27 — Vt eelkõige 28. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-8/95 P: *New Holland Ford vs. komisjon* (EKL 1998, lk I-3175, punkt 26), 9. septembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-257/98 P: *Lucaccioni vs. komisjon* (EKL 1999, lk I-5251, punktid 45–47) ja 27. jaanuari 2000. aasta määrus kohtuasjas C-341/98 P: *Proderec vs. komisjon* (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 28) ja 9. juuli 2004. aasta määrus kohtuasjas C-116/03 P: *Fichtner vs. komisjon* (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 33).

28 — Vt selle kohta eelkõige 11. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-197/99 P: *Belgia vs. komisjon* (EKL 2003, lk I-8461, punkt 67).

29 — Vt selle kohta eelkõige 11. aprilli 2001. aasta määrus kohtuasjas C-459/00 P(R): *komisjon vs. Trenker* (EKL 2001, lk I-2823, punkt 71).

30 — Vt selle kohta eelkõige 3. aprilli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-277/01 P: *parlament vs. Samper* (EKL 2003, lk I-3019, punkt 40).

tõendeid uuesti hindama asuda.³¹ Hinnang, mille Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61, 62 ja 64 andis ja mis käsitles vaidlusalust otsust, ei kujuta aga minu arvates endast selle otsuse ilmset moonutamist.

50. Piisab vaid selle otsuse lugemisest, et täheldada, et komisjon leidis tõepoolest esimese võimalusena, et vaidlusaluste reeglite vastuvõtmine ei kuulunud ROK-i majandusliku tegevuse valdkonda.³² Arvan, nagu seda väidab ka komisjon,³³ et viimane uuris vaid teise võimalusena, kas nende reeglite tõttu tekkinud võimalikud piirangud võiksid olla õigustatud juhul, kui kohaldada eespool viidatud kohtuotsuses Wouters jt väljatöötatud kriteeriume.³⁴

51. Lisaks märgin, et hagejad piirduvad vaid Esimese Astme Kohtu hinnangu vaidlustamisega ega esita ühtegi asjaolu, mis võiks näidata ilmse vea olemasolu.

3. Hagejate kaitseõiguse rikkumine Esimese Astme Kohtus

52. Hagejad väidavad, et leides, et vaidlusaluste reeglite uurimine konkurentsireeglite alusel ei olnud vajalik, ei lasknud Esimese Astme Kohus neil esitada oma seisukohta küsimuses, kas need reeglid kujutasid endast puhtalt spordireegleid, millele ei laiene EÜ artiklid 49, 81 ja 82.

53. Leian, et ka see etteheide on põhjendamata ja tuleb tagasi lükata. Arvan sarnaselt komisjoniga, et hagejatel oli võimalus oma argumente esitada mitte ainult komisjonis avatud menetluse käigus, vaid ka Esimese Astme Kohtus toimunud kirjaliku ja suulise menetluse käigus.³⁵

54. Esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku neljas väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

31 — Vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus New Holland Ford vs. komisjon (punktid 72 ja 73).

32 — Vaidlusalune otsus, punkt 38.

33 — Kostja vastus, punkt 62.

34 — Vaidlusalune otsus, punktid 42–55.

35 — Kostja vastus, punktid 65–72.

V. Ettepanek

55. Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes teen Euroopa Kohtule ettepaneku jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklitele 69 ja 118 kohtukulud, välja arvatud menetlusse astuja kulud, välja David Meca-Medinalt ja Igor Majcenilt.